

Ordførere for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg kan indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger, idet der jo ikke er fremkommet Indvendinger af væsentligere Art overfor det Lovforslag, som jeg har forelagt, nemlig Lovforslaget om Laanekassen i Sønderjylland, og jeg forstaaer, at dette Lovforslag har Udsigt til at kunne passere det høje Ting uden Udvalg og uden Ændring, hvilket jeg er meget taknemmelig for. Jeg maa i det hele takke de ærede Ordførere for de forskellige Partier for den Velvillie, hvormed de har modtaget Lovforslagene.

Der er fremkommet nogle almindelige Bemærkninger, paa hvilke min Kollega Indenrigsministeren til Dels har svaret. Jeg maa sige til det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]), at jeg — som han vilde sige — desværre ikke kan trøste ham med at ændre den Udtalelse, som jeg fremkom med i Folketinget, og som jeg delvis har gentaget her: at man ikke paa nogen Maade maa betragte disse Lovforslag som Præcedens for, hvad man kan gøre mod Krisen i det øvrige Land. I den Henseende er jeg i den fuldeste Overensstemmelse med Rigsdagens Praksis, med alle Rigsdagens Partiers Anskuelse lige siden Genforeningen. Vi er under Hensyn til de ganske særlige Forhold i Sønderjylland gaaet til en Række Foranstaltninger, som der ikke kunde være Tale om at gøre til Mønster for lignende Foranstaltninger i det øvrige Land, fordi Nødtilstanden af de mange Gange paaberaabte Aarsager var saa meget stærkere dernede end her. Jeg tror ogsaa, at naar man vil gaa nærmere ind paa Forholdene og sammenligne Sønderjyllands Indbyggertal med det øvrige Lands, vil man se, at Foranstaltninger af den Art, som her foreslaas for Sønderjylland, vilde være finansielt uoverkommelige, hvis de skulde gøres til Model for, hvad der skulde foretages i det øvrige Land.

Hvad angaar det samme ærede Medlems Udtalelser om Jordfordelingen, deler jeg hans Sympati for denne Foranstaltning og for det Arbejde, som Jordfordelingsudvalget udfører, og jeg ønsker i høj Grad, at det maa faa mere Fremme, end det har haft hidindtil. Det var jo den Regering, jeg stod i Spidsen for, der i Foraaret 1924 gennemførte denne Lov, og vi havde ganske vist haabet, at der vilde blive lagt mere Beslag paa Midlerne til denne Virksomhed, at altsaa Virksomheden maatte have faaet

et større Omfang, end den har faaet. Det kan paa ingen Maade bebrejdes Udvalget, det kan heller ikke bebrejdes de forskellige Regeringer, men det har ligget i Forholdene dernede, at Udviklingsgangen er blevet langsommere, end man havde tænkt sig. Det beror imidlertid paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem antog, at der ved dette Lovforslag gøres nogen Forandring med Hensyn til Bestemmelserne i Loven af 29. Marts 1924 angaaende det Beløb, der stilles til Raadighed. Der er ved Forelæggelsen af Lovforslaget om Laanekassen udtalt, at man, efter som Udviklingen havde formet sig og efter den Forestilling, man kunde danne sig om Sagen, ikke antog, at der vilde gaa mere end 2 Mill. Kr. med. Men Loven af 29. Marts 1924 er stadig uforandret og ændres heller ikke ved dette Lovforslag, saa der er altsaa legalt ingen ny Grænse indsat.

Naar det ærede Medlem udtalte Ønske om, at en Del af den Million, der er stillet til Raadighed for større Arbejder, maatte blive anvendt til Afvandingsforetagender, kan jeg være ganske enig med ham i hans stærke Fremhæven af Betydningen af Foretagender af denne Art særlig i Sønderjylland; men det maa jo ganske afhænge af Udviklingen, hvordan denne Million skal anvendes. Jeg maa gøre opmærksom paa, at med beraad Hu er Styrelsen af den sønderjydske Laanekasse lagt i Hænderne paa en Bestyrelse, som rummer Sagkundskab af forskellig Art i sønderjydske Anliggender, og som væsentlig bestaar af Folk, der er bosat i Sønderjylland, og det er dem, Fordelingen af Laanene maa tilfalde; Finansministeriet blander sig ikke i disse Enkeltheder, men har kun en almindelig Tilsynsvirksomhed. Men jeg skulde ogsaa kunne sympatisere med, at en Del af denne Million blev anvendt til saadanne Foretagender, som det ærede Medlem nævnte.

I øvrigt skal jeg slutte, som jeg begyndte, med at bede det høje Ting om at gøre Lovforslagene færdige saa hurtigt som muligt og dertil føje en Tak for den velvillige Behandling, de hidtil har faaet.

Jefsen Christensen: Jeg forstaaer nu den højtærede Indenrigsminister saaledes, at der ikke vil være noget til Hinder for, at man, hvor en Sanering af tyngende Gældsforhold gør det paakrævet, ogsaa vil kunne faa Hypoteklaanefondslaan til Konvertering af Hypotekforeningslaan i Aarhus eller andre Steder, hvor en saadan Konvertering vil frembyde saa store Fordele, at den er et betydeligt Led i en Mands